

RETTENS DOM (Fjerde Afdeling)

25. april 2007 *

I sag T-264/04,

WWF European Policy Programme, Bruxelles (Belgien), ved barrister R. Haynes,

sagsøger,

mod

Rådet for Den Europæiske Union ved B. Driessen og M. Bauer, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

støttet af:

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved E. Montaguti og P. Aalto, som befuldmægtigede,

intervenient,

* Processprog: engelsk.

angående en påstand om annullation af Rådets beslutning af 30. april 2004, hvorved sagsøgeren nægtedes aktindsigt i visse dokumenter vedrørende mødet i Rådets udvalg benævnt »Artikel 133-udvalget«, der fandt sted den 19. december 2003,

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET
I FØRSTE INSTANS (Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, H. Legal, og dommerne I. Wyszniowska-Białecka og E. Moavero Milanesi,

justitssekretær: fuldmægtig K. Pocheć,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 8. november 2006,

afsagt følgende

Dom

Retsforskrifter

- ¹ Artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43), som fastsætter de i medfør af artikel 255 EF vedtagne principper,

betingelser og begrænsninger, som skal gælde for aktindsigt i disse institutioners dokumenter, bestemmer:

»1. Enhver unionsborger og enhver fysisk eller juridisk person, der har bopæl eller hjemsted i en medlemsstat, har ret til aktindsigt i institutionernes dokumenter med forbehold af de principper, betingelser og begrænsninger, der er fastsat i denne forordning.

[...]

3. Denne forordning finder anvendelse på alle dokumenter, som en institution er i besiddelse af, dvs. dokumenter, som den har udarbejdet eller modtaget, inden for alle Den Europæiske Unions aktivitetsområder.«

2 Artikel 4 i forordning nr. 1049/2001 bestemmer:

»1. Institutionerne afslår at give aktindsigt i et dokument, hvis udbredelse ville være til skade for:

a) beskyttelsen af offentlighedens interesser med hensyn til:

— [...]

— [...]

— internationale forbindelser

— Fællesskabets eller en medlemsstats finanspolitik, valutapolitik eller økonomiske politik

b) privatlivets fred og den enkeltes integritet, navnlig i henhold til Fællesskabets lovgivning om beskyttelse af personoplysninger.

2. Institutionerne afslår at give aktindsigt i et dokument, hvis udbredelse ville være til skade for beskyttelsen af:

— en fysisk eller juridisk persons forretningsmæssige interesser, herunder intellektuelle ejendomsrettigheder

— [...]

medmindre der er en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelsen af dokumentet.

3. Der gives afslag på aktindsigt i dokumenter, der er udarbejdet af en institution til internt brug eller modtaget af en institution, og som vedrører en sag, hvori der endnu ikke er truffet afgørelse af institutionen, hvis dokumentets udbredelse ville være til alvorlig skade for institutionens beslutningsproces, medmindre der er en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelse af dokumentet.

Der gives afslag på aktindsigt i dokumenter, der indeholder meningstilkendegivelser til internt brug som led i drøftelser og indledende konsultationer inden for den pågældende institution, selv efter at der er truffet afgørelse, hvis dokumentets udbredelse ville være til alvorlig skade for institutionens beslutningsproces, medmindre der er en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelse af dokumentet.

4. Med hensyn til dokumenter fra tredjemand rådfører institutionen sig med tredjemanden for at vurdere, om en undtagelse i henhold til stk. 1 eller 2 finder anvendelse, medmindre det er indlysende, at dokumentet skal eller ikke skal udleveres.

[...]

6. Hvis kun dele af det ønskede dokument er omfattet af en undtagelse, skal den resterende del af dokumentet udleveres.«

3 Artikel 7 i forordning nr. 1049/2001 har følgende ordlyd:

»1. En begæring om aktindsigt i et dokument skal behandles straks. En bekræftelse af modtagelsen fremsendes til den, der har fremsat begæringen. Inden 15

arbejdsdage fra registreringen af begæringen skal institutionen enten meddele den, der har fremsat begæringen, aktindsigt og inden for samme periode give adgang til det ønskede dokument i overensstemmelse med artikel 10 eller skriftligt begrunde, hvorfor der gives helt eller delvist afslag, og oplyse vedkommende om retten til at genfremsætte begæringen i henhold til stk. 2 i denne artikel.

2. Giver institutionen den, der har fremsat begæringen, helt eller delvis afslag, kan vedkommende inden 15 arbejdsdage fra modtagelsen af institutionens svar genfremsætte begæringen over for institutionen med henblik på at få denne til at tage begæringen op til fornyet behandling.«

- 4 I Rådets afgørelse 2002/682/EF, Euratom af 22. juli 2002 om vedtagelse af Rådets forretningsorden (EFT L 230, s. 7, herefter »forretningsordenen«) er følgende fastsat i artikel 19:

»1. [De Faste Repræsentanternes Komité (Coreper)] har til opgave at forberede Rådets arbejde og at udføre de hverv, der tildeles den af Rådet. Coreper skal under alle omstændigheder drage omsorg for sammenhængen i Unionens politikker og aktiviteter samt for overholdelse af følgende principper og regler:

[...]

d) reglerne om procedure, åbenhed og kvalitet af retsakternes affattelse.

[...]

3. Komitéer, udvalg eller arbejdsgrupper kan nedsættes af Coreper eller med Corepers billigelse med henblik på udførelse af bestemte, på forhånd fastlagte forberedende opgaver eller undersøgelser.

Generalsekretariatet ajourfører og offentliggør regelmæssigt listen over de forberedende organer. Kun de komitéer, udvalg og arbejdsgrupper, der er opført på listen, kan holde møder som Rådets forberedende organer.«

5 Forretningsordenens artikel 21 bestemmer:

»Uanset de øvrige bestemmelser i denne forretningsorden tilrettelægger formandskabet møderne i de forskellige komitéer, udvalg og arbejdsgrupper på en sådan måde, at deres rapporter kan være til rådighed inden det pågældende møde i Coreper, som gennemgår dem.

[...]«

Twistens baggrund

6 Ved skrivelse af 23. februar 2004 indgav WWF European Policy Programme, der er en belgisk organisation uden økonomisk vinding for øje, på grundlag af artikel 6 i forordning nr. 1049/2001 en begæring til Rådet med henblik på at få aktindsigt i dokumenterne vedrørende det første punkt på dagsordenen ved mødet mellem stedfortræderne i udvalget benævnt »Artikel 133-udvalget« (herefter »udvalget«), der fandt sted den 19. december 2003. Dette punkt havde overskriften »bæredygtig

WTO-udvikling og handel efter Cancun«. De oplysninger, der var begæret aktindsigt i, var for det første forberedende dokumentation og andre oplysninger, som var stillet til rådighed for udvalgets stedfortrædere af Kommissionen med henblik på dette punkt på dagsordenen, og som ifølge sagsøgeren bl.a. indeholdt en rapport om de pågældende forhandlingers status, de standpunkter, der var indtaget af de øvrige stater, vurderingerne af resultaterne af Den Europæiske Unions aktuelle tilgangsvinkel og en redegørelse for generelle idéer med hensyn til en ny strategi, og for det andet de referater, resolutioner eller anbefalinger, der efter mødet blev udarbejdet vedrørende dette punkt på dagsordenen.

- 7 Efter at have modtaget begæringen rådførte Rådet sig i henhold til artikel 4, stk. 4, i forordning nr. 1049/2001 med Kommissionens tjenestegrene og besvarede ved skrivelse af 17. marts 2004 sagsøgerens begæring.
- 8 For så vidt angik begæringens første del tilkendegav Rådet indledningsvis, at det havde identificeret en note, der omfattede en lang række emner vedrørende opfølgningen på Cancun-konferencen, og hvori der blev redegjort for, hvorledes spørgsmålene på det handelsmæssige område skulle behandles ved de igangværende multilaterale forhandlinger i Verdenshandelsorganisationen (WTO). Denne note, der havde nummeret MD 578/03 og overskriften »bæredygtig WTO-udvikling og handel efter Cancun«, var blevet udarbejdet til udvalget af Kommissionens tjenestegrene den 10. december 2003 (herefter »noten«). Rådet præciserede dernæst, at der i betragtning af notens karakter og indhold skulle gives afslag på aktindsigt heri i medfør af artikel 4, stk. 1, litra a), tredje og fjerde led, i forordning nr. 1049/2001 med den begrundelse, at udleveringen ville være til skade for Den Europæiske Unions handelsinteresser og ligeledes ville være skadelig for dens økonomiske forbindelser med de tredjelande, der var nævnt i noten. Endelig afviste Rådet at give delvis aktindsigt i noten med den begrundelse, at ovennævnte undtagelser fandt anvendelse på dokumentet som helhed. Dog gav Rådet sagsøgeren en meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet benævnt »Et år efter verdenstopmødet om bæredygtig udvikling: opfyldelse af vores forpligtelser« (K(2003) 829 endelig) samt bilaget hertil, Kommissionens arbejdsdokument (SEK(2003) 1471), som allerede var offentligt tilgængelige.

- 9 For så vidt angik den anden del af sagsøgerens begæring oplyste Rådet, at dets tjenestegrene ikke havde udarbejdet referater af møderne mellem udvalgets stedfortrædere.
- 10 Ved skrivelse af 5. april 2004 genfremsatte sagsøgeren på grundlag af artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001 begæringen over for Rådet med henblik på at få det til at tage spørgsmålet om udbredelsen af de dokumenter, hvori der var begæret aktindsigt, og navnlig de dele af noten, der vedrørte bæredygtig udvikling og handel, op til fornyet behandling. Desuden anmodede sagsøgeren om, at det blev præciseret, hvilken institution der var i besiddelse af udvalgets mødereferater.
- 11 Ved beslutning af 30. april 2004 (herefter »den anfægtede beslutning«) opretholdt Rådet afslaget på at udlevere noten med følgende begrundelse:

»[U]dbredelsen af det omhandlede dokument ville være til alvorlig skade for EU's internationale økonomiske forbindelser med de tredjelande, der er nævnt i dokumentet, og ville være i modstrid med EU's handelsinteresser. Kommissionens note vedrører hovedsageligt de tiltag, der med henblik på at forøge den gensidige styrkelse af miljøet og udviklingen er iværksat af EU for at opfylde udviklingslandenes behov og målsætninger ved at udbygge markedsadgangen, ved at gøre bedst mulig brug af de kommercielle teknologier og ved at tilskynde til investeringer. I dokumentet foretages der en genvurdering af væsentlige spørgsmål vedrørende handel og miljø, og der foretages en dybtgående analyse af udviklingslandenes behov med henblik på at bidrage til god forvaltningspraksis i denne sammenhæng. Inden for disse rammer indeholder dokumentet følsomme undersøgelsesdata og observationer vedrørende den retning, som EU følger med henblik på at styrke den internationale styring og definere EU's generelle politiske linje, samt konkrete tiltag på de væsentligste områder i samarbejdet med WTO. Udbredelsen af disse

data og disse observationer ville skade forholdet mellem EU og de berørte tredjelande og alvorligt underminere de igangværende forhandlinger, som Fællesskabet og dets medlemsstater har indledt, og i sidste ende hele deres økonomiske politik.

Henset til ovenstående er Rådet af den opfattelse, at der skal gives afslag på aktindsigt i det pågældende dokument på grundlag af artikel 4, stk. 1, [litra] a), tredje og fjerde led, i forordning [nr. 1049/2001]. Det er heller ikke muligt at give delvis aktindsigt i dokumentet under henvisning til artikel 4, stk. 6, [i forordning nr. 1049/2001], da ovennævnte undtagelser finder anvendelse på dokumentets ordlyd som helhed.«

- 12 I den anfægtede beslutning fastholdt Rådet ligeledes, at der ikke fandtes et referat af møderne mellem udvalgets stedfortrædere. Rådet bemærkede, at det, når der ikke forelå mødereferater, var en almindelig praksis, at det opnåede fremskridt vedrørende et bestemt spørgsmål var afspejlet i givet fald direkte af de noter, rapporter eller lignende dokumenter, der blev udarbejdet efter de omhandlede møder. Rådet understregede imidlertid, at det ikke i det konkrete tilfælde var i besiddelse af sådanne dokumenter vedrørende resultatet af mødet den 19. december 2003 for så vidt angik det første punkt på dagsordenen.

- 13 Den 1. juni 2004 redegjorde Kommissionen i en skrivelse til Rådet for sin holdning til sagsøgerens begæring. Kommissionen anførte heri, at noten efter Kommissionens opfattelse ikke skulle udbredes i medfør af undtagelsen i artikel 4, stk. 1, litra a), tredje led, i forordning nr. 1049/2001 vedrørende beskyttelsen af offentlighedens interesser med hensyn til internationale forbindelser. Som yderligere begrundelse for afslaget henviste Kommissionen desuden til undtagelsen i artikel 4, stk. 3, i forordning nr. 1049/2001 vedrørende beskyttelsen af institutionernes beslutningsproces.

Retsforhandlinger og parternes påstande

- 14 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 30. juni 2004 har sagsøgeren anlagt nærværende sag.
- 15 Ved begæring indleveret til Rettens Justitskontor den 23. november 2004 har Friends of the Earth Ltd, et privat selskab med hjemsted i London (Det Forenede Kongerige), anmodet om tilladelse til at intervenere i sagen til støtte for sagsøgerens påstande.
- 16 Ved begæring indleveret til Rettens Justitskontor den 10. december 2004 har Kommissionen anmodet om tilladelse til at intervenere i sagen til støtte for Rådets påstande.
- 17 Ved kendelse afsagt af formanden for Rettens Fjerde Afdeling den 14. februar 2005 har Kommissionen fået tilladelse til at intervenere i sagen.
- 18 Ved kendelse afsagt af formanden for Rettens Fjerde Afdeling den 18. marts 2005 blev der givet afslag på Friends of the Earths interventionsbegæring.
- 19 Parterne har afgivet mundtlige indlæg og besvaret spørgsmål fra Retten i retsmødet den 8. november 2006.
- 20 Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at den anfægtede beslutning annulleres.

21 Rådet har nedlagt følgende påstande:

- Frifindelse.
- Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

22 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Rådet frifindes.
- Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder Kommissionens omkostninger.

Retlige bemærkninger

23 Sagsøgeren har gjort tre anbringender gældende vedrørende for det første tilsidesættelse af artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 1049/2001, idet Rådet, da det gav sagsøgeren afslag på aktindsigt i noten, ikke i tilstrækkelig grad begrundede afslaget og tog fejl ved vurderingen af, om de relevante oplysninger kunne offentliggøres, for det andet tilsidesættelse af artikel 4, stk. 6, i forordning nr. 1049/2001, idet Rådet ved at afvise muligheden for delvis udlevering af noten ikke foretog en korrekt anvendelse af proportionalitetsprincippet, og for det tredje tilsidesættelse af artikel 2 i forordning nr. 1049/2001, idet Rådet tilsidesatte

sagsøgerens ret til aktindsigt ved at give organisationen afslag på aktindsigt i mødereferatet vedrørende det første punkt på dagsordenen ved mødet den 19. december 2003 eller, såfremt et sådant mødereferat ikke foreligger, i oplysningerne om indholdet af de drøftelser, der fandt sted under dette møde, samt i mødedeltagernes noter.

Det første anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 1049/2001

Parternes argumenter

- 24 Sagsøgeren har gjort gældende, at Rådet dels ikke angav tilstrækkelige grunde til dets afslag på aktindsigt i noten, dels foretog en ukorrekt vurdering af, om noten kunne offentliggøres.
- 25 For så vidt angår kravet om en tilstrækkelig begrundelse har sagsøgeren anført, at Rådet, i det omfang noten angår WTO og navnlig bæredygtig udvikling og handel, undlod at angive, på hvilken måde udbredelsen af et så generelt indhold reelt kunne skade Fællesskabets internationale forbindelser og økonomiske politik.
- 26 For så vidt angår den påståede ukorrekte vurdering af, om noten kunne offentliggøres, har sagsøgeren henvist til Rettens praksis vedrørende Rådets tidligere regler om aktindsigt, idet organisationen har understreget, at denne retspraksis fortsat er relevant med hensyn til beslutninger truffet i overensstemmelse med forordning nr. 1049/2001 og de interne processuelle regler, der erstatter disse. Ifølge sagsøgeren fremgår det bl.a. af Rettens dom af 19. oktober 1995, Carvel og Guardian Newspapers mod Rådet (sag T-194/94, Sml. II, s. 2765), at ethvert svar på en anmodning om oplysninger skal indeholde en afvejning fra sag til sag af borgerens

interesse i at få aktindsigt i de omhandlede dokumenter mod Rådets eventuelle interesse i at opretholde tavshedspligten om disse dokumenter. På samme måde skal enhver påberåbt undtagelse fortolkes restriktivt, og afslaget på udbredelse skal være behørigt begrundet. Desuden påviste Rådet ikke sammenhængen mellem emnet for noten og de negative konsekvenser, der potentielt var forbundet med udbredelsen af den.

- 27 Sagsøgeren har udledt heraf, at Rådet begik en fejl, idet det ikke foretog en korrekt vurdering af de interesser, der var på spil, ved dets bedømmelse af begæringen om aktindsigt i noten, og idet det ikke i tilstrækkeligt omfang tog hensyn til den grundlæggende ret til aktindsigt, der er knæsat ved artikel 2 i forordning nr. 1049/2001.
- 28 Rådet har for det første gjort gældende, at det begrundede sin beslutning så fuldstændigt som muligt uden at offentliggøre notens indhold. For at sikre størst mulig gennemsigtighed med hensyn til forhandlingernes formål tilstillede Rådet sagsøgeren to af Kommissionens dokumenter, der giver de mest udførlige oplysninger om de omhandlede formål.
- 29 I denne forbindelse har Kommissionen anført, at Rådet i den anfægtede beslutning beskrev indholdet af noten på en passende og tilstrækkeligt detaljeret måde, idet Rådet forklarede, hvorfor aktindsigt i dette indhold var omfattet af en undtagelse. I overensstemmelse med fast retspraksis på området er en sådan begrundelse tilstrækkelig klar til, at sagsøgeren kan forstå grundene til, at Rådet ikke har givet organisationen aktindsigt i noten, og til, at Retten kan efterprøve lovligheden af den anfægtede beslutning.
- 30 For det andet har Rådet præciseret, at noten vedrører den måde, hvorpå Fællesskabet skulle føre forhandlingerne i WTO-regi på det handelsmæssige og miljømæssige område inden for Doha-runden. Mere specifikt indeholder noten følsomme undersøgelsesdata og observationer vedrørende den retning, som

Fællesskabet følger med henblik på at styrke den internationale styring, herunder oplysninger vedrørende en opfyldelse af udviklingslandenes behov og målsætninger. I noten defineres desuden Fællesskabets generelle politiske linje samt konkrete tiltag vedrørende de væsentligste aspekter af samarbejdet med WTO. Under retsmødet har Rådet præciseret, at der var tale om en orienterende note vedrørende fremskridtet i forhandlingerne, hvori både de standpunkter, der var indtaget af tredjelandene, og de muligheder, der stod åbne for Fællesskabet, var præsenteret.

31 Udbredelsen af noten ville skade forbindelserne mellem Fællesskabet og de tredjelande, der er nævnt i noten, og ville alvorligt underminere Fællesskabets og dets medlemsstaters stilling ved de forhandlinger, der føres i WTO-regi, og som følge heraf hele deres økonomiske politik.

32 Rådet har henvist til den ømtålelige kontekst for disse forhandlinger, den modstand, der mødes, og de vanskeligheder ved at nå frem til en aftale, der sås ved sammenbruddet i forhandlingerne under WTO's ministerkonference i Cancun i september 2003. I denne sammenhæng ville udbredelsen af noten, hvori de forskellige muligheder, Fællesskabet er i besiddelse af, er beskrevet, idet der stilles forslag til den tilgangsvinkel, som Fællesskabet skal forfølge under disse forhandlinger, og hvori der foretages en bedømmelse af de standpunkter, der er indtaget af de øvrige parter i forhandlingerne, være til alvorlig skade for den forhandlingsmargen, som Fællesskabets institutioner har behov for med henblik på at gennemføre de komplekse forhandlinger i WTO-regi. I denne retning har sagsøgeren selv medgivet, at en forhandlingstaktik som følge af dens art ikke skal gøres tilgængelig for offentligheden.

33 Rådet har udledt heraf, at der skal gives afslag på aktindsigt i noten på grundlag af artikel 4, stk. 1, litra a), tredje og fjerde led, i forordning nr. 1049/2001 for at beskytte offentlighedens interesser med hensyn til internationale forbindelser samt Fællesskabets finanspolitik, valutapolitik eller økonomiske politik.

34 Endelig har Rådet støttet af Kommissionen gjort gældende, at der i det foreliggende tilfælde ikke skal foretages en afvejning af på den ene side nødvendigheden af at opretholde notens fortrolighed mod på den anden side sagsøgerens interesse i at få aktindsigt i noten. Selv om der i stk. 2-4 i artikel 4 i forordning nr. 1049/2001 er forudsat en afvejning i overensstemmelse med retspraksis på området, er dette imidlertid ikke tilfældet med denne artikels stk. 1. Det kan ikke antages, at der blot er tale om en undladelse fra lovgivers side. Der er snarere tale om et bevidst valg, der er begrundet ud fra vigtigheden af de interesser, der skal beskyttes. Denne teori understøttes af, at undtagelsen vedrørende privatlivets fred og den enkeltes integritet i henhold til Fællesskabets lovgivning om beskyttelse af personoplysninger er omfattet af artikel 4, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1049/2001.

35 Selv om det i øvrigt antages, at alle undtagelserne i artikel 4 i forordning nr. 1049/2001 skal gøres til genstand for en streng fortolkning, betyder dette ifølge Rådet dog ikke, at disse undtagelser skal fortolkes således, at de ikke har nogen effektiv virkning. Hvis de betingelser, der er opregnet i artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 1049/2001, var opfyldt, ville Rådet være forpligtet til at anvende denne bestemmelse og give afslag på aktindsigt i noten.

Rettens bemærkninger

36 Med hensyn til den påståede utilstrækkelige begrundelse af den anfægtede beslutning skal det bemærkes, at institutionens forpligtelse til at begrunde sin beslutning om afslag på aktindsigt i et dokument ifølge fast praksis har til formål dels at give den berørte part oplysninger, der er tilstrækkelige til, at det kan afgøres, om der er grundlag for beslutningen, eller om den muligvis er behæftet med en sådan mangel, at dens gyldighed kan anfægtes, dels at gøre det muligt for Fællesskabets retsinstanser at efterprøve beslutningens lovlighed. Omfanget af begrundelsespligten afhænger af arten af den pågældende retsakt og den sammenhæng, hvori den er

vedtaget (jf. Rettens dom af 17.3.2005, sag T-187/03, Scippacercola mod Kommissionen, Sml. II, s. 1029, præmis 66 og den deri nævnte retspraksis).

- 37 I det foreliggende tilfælde redegjorde Rådet i den anfægtede beslutning detaljeret for grundene til dets afslag ved at give oplysninger, der gjorde det muligt at forstå emnet for noten og grundene til, at udbredelsen heraf ville skade beskyttelsen af offentlighedens interesser med hensyn til internationale forbindelser og Fællesskabets finanspolitik, valutapolitik eller økonomiske politik. Som Rådet med rette har anført, er det ikke muligt at udlevere alle de oplysninger, der begrundes, at noten ikke kan offentliggøres, uden at offentliggøre dens indhold og uden derved at fratage undtagelsen dens væsentligste formål. Det følger heraf, at der ikke kan gives medhold i sagsøgerens argument om, at Rådet ikke i tilstrækkelig grad begrundede dets afslag, idet begrundelsen i den anfægtede beslutning var tilstrækkelig klar til, at sagsøgeren kunne forstå grundene til, at Rådet ikke gav organisationen aktindsigt i noten, til at sagsøgeren effektivt kunne anfægte dette afslag for Retten, og til at Retten kan efterprøve lovligheden af den anfægtede beslutning.
- 38 Hvad angår vurderingen af, om noten kunne offentliggøres, og afslaget på aktindsigt heri i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a), tredje og fjerde led, i forordning nr. 1049/2001 må det konstateres, at bestemmelserne i forordning nr. 1049/2001 i det væsentlige gentager indholdet af den ældre lovgivning med hensyn til rækkevidden af undtagelserne til retten til aktindsigt.
- 39 Det følger af retspraksis vedrørende denne lovgivning, at det er hovedreglen, at der skal gives aktindsigt i institutionernes dokumenter, mens et afslag på aktindsigt er undtagelsen til denne hovedregel. Følgelig skal de tilfælde, hvor der kan gives afslag, fortolkes og anvendes indskrænkende, således at anvendelsen af denne hovedregel ikke bringes i fare. Desuden skal en institution for hvert enkelt dokument, der begæres aktindsigt i, undersøge, om offentliggørelse af dokumentet, ud fra de

oplysninger, institutionen råder over, faktisk må antages at skade et af de aspekter med hensyn til offentlighedens interesser, der er beskyttet i henhold til de undtagelser, hvorefter det er muligt at give afslag på aktindsigt. En betingelse for, at disse undtagelser kan bringes i anvendelse, er, at risikoen for, at offentlighedens interesser skades, kan forudses med en rimelig grad af sandsynlighed og ikke er rent hypotetisk (jf. Rettens dom af 7.2.2002, sag T-211/00, Kuijer mod Rådet, Sml. II, s. 485, præmis 55 og 56 og den deri nævnte retspraksis).

- 40 Det fremgår også af retspraksis, at institutionerne råder over et vidt skøn ved undersøgelsen af, om aktindsigt i et dokument kan skade beskyttelsen af offentlighedens interesser, og at Rettens prøvelse af lovligheden af institutionernes beslutninger, hvorved der gives afslag på aktindsigt med henvisning til de obligatoriske undtagelser vedrørende offentlighedens interesser, følgelig må begrænses til en kontrol af, om formforskrifterne og reglerne om begrundelse har været overholdt, om de faktiske omstændigheder, der er lagt til grund, er materielt rigtige, om der foreligger en åbenbar fejl ved vurderingen af de nævnte faktiske omstændigheder, og om der er begået magtfordrejning (jf. i denne retning Rettens dom af 19.7.1999, sag T-14/98, Hautala mod Rådet, Sml. II, s. 2489, præmis 71 og 72, og dommen i sagen Kuijer mod Rådet, nævnt i præmis 39 ovenfor, præmis 53).

- 41 Med hensyn til den åbenbare fejl ved vurderingen af de faktiske omstændigheder, som sagsøgeren i det væsentlige har gjort gældende, må det konstateres, at Rådet gav afslag på aktindsigt i noten for ikke at risikere at forstyrre de forhandlinger, der fandt sted på daværende tidspunkt, vedrørende en ømtålelig kontekst, der var karakteriseret ved modstand fra såvel udviklingslandenes som fra industrilandenes side, og vanskeligheder ved at nå frem til en aftale, som sammenbruddet i forhandlingerne under WTO's ministerkonference i Cancun i september 2003 har vist. Da Rådet således var af den opfattelse, at udbredelsen af denne note havde kunnet være til skade for forbindelserne med de tredjelande, der er nævnt heri, samt for Fællesskabets og dets medlemsstaters forhandlingsmargen, der var nødvendig for at afslutte forhandlingerne, begik Rådet ikke en åbenbar bedømmelsesfejl og kunne antage, at offentliggørelsen af noten indebar en risiko for, at offentlighedens interesser med hensyn til internationale forbindelser og Fællesskabets finanspolitik, valutapolitik eller økonomiske politik ville blive skadet, hvilket kunne forudses med en rimelig grad af sandsynlighed og ikke var rent hypotetisk.

- 42 Det følger af ovenstående, at Rådet for det første begrundede sit afslag på aktindsigt i noten tilstrækkeligt og for det andet ikke tilsidesatte betingelserne for at anvende de undtagelser vedrørende offentlighedens ret til aktindsigt, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, litra a), tredje og fjerde led, i forordning nr. 1049/2001.
- 43 Disse konklusioner ændres ikke ved sagsøgerens argumenter vedrørende nødvendigheden af at foretage en afvejning mellem organisationens interesse i at få aktindsigt i noten og Rådets interesse i ikke at offentliggøre den.
- 44 De undtagelser, der er opregnet i artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 1049/2001, er formuleret i bydeform, og institutionerne er følgelig forpligtet til ikke at give aktindsigt i dokumenter, der er omfattet af disse obligatoriske undtagelser, såfremt det godtgøres, at de i undtagelserne omhandlede omstændigheder foreligger (jf. analogt Rettens dom af 5.3.1997, sag T-105/95, WWF UK mod Kommissionen, Sml. II, s. 313, præmis 58). De adskiller sig derfor fra undtagelserne vedrørende institutionernes interesse i at opretholde tavshedspligten med hensyn til deres drøftelser, der er fastsat i artikel 4, stk. 3, i forordning nr. 1049/2001, idet institutionerne ved anvendelsen af sidstnævnte undtagelser råder over en skønsmæssig beføjelse, der gør det muligt for dem at foretage en afvejning af deres interesse i at opretholde tavshedspligten om deres drøftelser mod borgerens interesse i at få indsigt i dokumenterne (jf. analogt dommen i sagen Carvel og Guardian Newspapers mod Rådet, nævnt i præmis 26 ovenfor, præmis 64 og 65).
- 45 Da de undtagelser, der er omhandlet i tvisten, er omfattet af artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 1049/2001, skulle Rådet ikke i det foreliggende tilfælde foretage en afvejning af beskyttelsen af offentlighedens interesser mod sagsøgerens interesse i at få aktindsigt i noten.
- 46 På grundlag af det anførte må det første anbringende forkastes.

Det andet anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 4, stk. 6, i forordning nr. 1049/2001

Parternes argumenter

- ⁴⁷ Sagsøgeren har i det væsentlige gjort gældende, at Rådet ikke foretog en korrekt anvendelse af proportionalitetsprincippet, da det vurderede muligheden for en delvis udlevering af noten.
- ⁴⁸ Rådet har gjort gældende, at det vurderede muligheden for en delvis udlevering af noten i overensstemmelse med artikel 4, stk. 6, i forordning nr. 1049/2001 og med den eksisterende retspraksis på området, idet Rådet også på dette punkt rådførte sig med Kommissionen, der havde udarbejdet noten. På baggrund af denne vurdering konkluderede Rådet, at undtagelserne i artikel 4, stk. 1, litra a), tredje og fjerde led, i forordning nr. 1049/2001 fandt anvendelse på noten som helhed, og at der derfor ikke kunne gives delvis aktindsigt i noten. Derudover havde det været vanskeligt for Rådet at give yderligere præciseringer uden at offentliggøre indholdet af noten.
- ⁴⁹ Under retsmødet præciserede Rådet, at der var tale om et kompakt dokument, som var udarbejdet med henblik på at orientere eksperterne på området om specifikke punkter vedrørende de igangværende forhandlinger, og som ikke indeholdt almindelige betragtninger, der kunne udskilles og offentliggøres. Såvel de undersøgellesdata som de observationer, der var indeholdt i noten, var således af en følsom karakter.

Rettens bemærkninger

- 50 Det fremgår af selve ordlyden af artikel 4, stk. 6, i forordning nr. 1049/2001, at en institution er forpligtet til at undersøge, om der skal gives delvis aktindsigt i de dokumenter, der er omfattet af en begæring om aktindsigt, idet et eventuelt afslag skal begrænses til alene at vedrøre de oplysninger, der er omfattet af de omhandlede undtagelser. Institutionen skal give en sådan delvis aktindsigt, hvis det formål, der forfølges af denne institution, når den giver afslag på aktindsigt i dokumentet, kan nås, såfremt institutionen blot overstreger de passager, der vil kunne skade den offentlige interesse, som beskyttes (jf. i denne retning Domstolens dom af 6.12.2001, sag C-353/99 P, Rådet mod Hautala, Sml. I, s. 9565, præmis 29).
- 51 I det foreliggende tilfælde fremgår det af den anfægtede beslutning, og det blev bekræftet under retsmødet, at Rådet undersøgte muligheden for en delvis udlevering af noten — en mulighed i forbindelse med hvilken Rådet også rådførte sig med Kommissionen — i henhold til artikel 4, stk. 4, i forordning nr. 1049/2001. På baggrund af denne vurdering konkluderede Rådet, at en sådan delvis udlevering i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 4, stk. 6, i forordning nr. 1049/2001, ikke var mulig, fordi undtagelserne i artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 1049/2001 fandt anvendelse på noten som helhed. Denne bedømmelse blev ligeledes lagt til grund af Kommissionen, der havde udarbejdet noten, i dens korrespondance med Rådet og navnlig i dens skrivelse af 1. juni 2004.
- 52 Rådet begrundede sit afslag på at give delvis aktindsigt i noten med den omstændighed, at noten udelukkende bestod af undersøgelsesdata og observationer, som vedrørte Fællesskabets forskellige samarbejdspartneres stilling i forhandlingerne i WTO-regi og de forhandlingsmuligheder, der stod åbne for Fællesskabets forhandlere, hvis udbredelse alvorligt ville underminere gennemførelsen af de igangværende forhandlinger. Rådet præciserede også, at noten var blevet udarbejdet med henblik på at orientere eksperter såsom udvalgets medlemmer.

- 53 Det fremgår af den anfægtede beslutning, at henset til den omstændighed, at det første punkt på dagsordenen ved udvalgets møde havde til formål at analysere status for forhandlingerne i WTO-regi, og til den omstændighed, at det var med dette formål, at noten forud herfor var blevet omdelt til udvalgets medlemmer, skulle hele indholdet af noten således anses for at være af følsom karakter og dermed for i det hele at være omfattet af offentlighedens interesser med hensyn til internationale forbindelser og Fællesskabets økonomiske politik, der er beskyttet ved undtagelsen i artikel 4, stk. 1, litra a), tredje og fjerde led, i forordning nr. 1049/2001.
- 54 Det følger heraf, at Rådet ved at give sagsøgeren afslag på delvis aktindsigt i noten ikke foretog en ukorrekt anvendelse af artikel 4, stk. 6, i forordning nr. 1049/2001.
- 55 På grundlag af det anførte må det andet anbringende forkastes.

Det tredje anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 2 i forordning nr. 1049/2001

- 56 Dette anbringende er sammensat af tre led. Det første led vedrører Rådets afslag på at give aktindsigt i mødereferatet vedrørende det første punkt på dagsordenen ved mødet den 19. december 2003 med den begrundelse, at et sådant referat ikke forelå. Det andet led vedrører Rådets afslag på i mangel af et sådant referat at give sagsøgeren adgang til oplysninger om indholdet af drøftelserne vedrørende det første punkt på dagsordenen ved mødet den 19. december 2003 i en form, der ville kunne udleveres. Det tredje led vedrører Rådets afslag på at give aktindsigt i mødedeltagernes noter.

Det første led om Rådets afslag på at give aktindsigt i mødereferatet vedrørende det første punkt på dagsordenen ved mødet den 19. december 2003 med den begrundelse, at et sådant referat ikke forelå

— Parternes argumenter

- 57 Sagsøgeren er af den opfattelse, at forordning nr. 1049/2001 finder anvendelse på dokumenter, der er udarbejdet og bliver opbevaret af udvalget. I henhold til forretningsordenens artikel 21 skal det foreligge referater af dette udvalgs møder, uanset om udvalget sættes af stedfortræderne eller af medlemmerne, som følge af udvalgets status som Rådets forberedende udvalg.
- 58 Det ville være i strid med gennemsigtighedsprincippet som omhandlet i præamblen til forordning nr. 1049/2001 og i forretningsordenens artikel 19 samt princippet om god forvaltningsskik ikke at udarbejde et mødereferat for et udvalgsmøde. Retten til aktindsigt, som sikret ved artikel 2 i forordning nr. 1049/2001, ville fuldstændigt blive berøvet dens indhold, hvis institutionerne ikke registrerede oplysninger i en form, der gjorde det muligt at udbrede dem til offentligheden. Institutionerne er forpligtede til at registrere oplysninger, særligt når disse består i drøftelser i et af de udvalg, som er oprettet med det formål at kaste lys over Rådets og Kommissionens beslutningsproces.
- 59 Rådet har heroverfor anført, at der ikke blev udarbejdet et mødereferat for dette møde, og at der ikke er nogen regel om, at et sådant dokument skal udarbejdes. I betragtning af det antal møder, der arrangeres i Rådet, ville en sådan forpligtelse have åbenbart uacceptable konsekvenser og ville være umulig at overholde.

- 60 Rådet har henvist til retspraksis, hvorefter der er en formodning for, at et dokument, der er begæret aktindsigt i, ikke eksisterer, såfremt den berørte institution hævder dette, og at denne simple formodning kan afkræftes med alle midler på grundlag af relevante og samstemmende indicier. I det foreliggende tilfælde er den tvivl, sagsøgeren har givet udtryk for, med hensyn til, om der foreligger et mødereferat for mødet den 19. december 2003, imidlertid baseret på en ukorrekt fortolkning af forretningsordenen.

— Rettens bemærkninger

- 61 Det ville være i strid med kravet om gennemsigtighed, som følger af forordning nr. 1049/2001, hvis institutionerne med henblik på at undgå at anvende denne forordning påberåbte sig, at dokumenter ikke eksisterede. Den faktiske udøvelse af retten til aktindsigt forudsætter, at de berørte institutioner i videst mulig omfang og på en ikke-vilkårlig og forudselig måde udarbejder og opbevarer dokumentationen vedrørende deres aktiviteter.
- 62 Det fremgår af overskriften til det første punkt på dagsordenen ved mødet den 19. december 2003, og det er blevet bekræftet under retsmødet, at dette punkt havde til formål at orientere udvalgets medlemmer om status for forhandlingerne i WTO-regi. Den rent orienterende karakter af dette punkt på mødet og den omstændighed, at det ikke gav anledning til særlige gennemførelsesforanstaltninger, forklarer, hvorfor det ikke blev fundet nødvendigt at udarbejde et referat herom, og hvorfor dette punkt ikke gav anledning til at udarbejde en sammenfattende rapport eller en anden senere retsakt fra udvalget.
- 63 Under disse omstændigheder kan det heller ikke antages, at Rådet handlede vilkårligt og uforudseligt ved ikke at udarbejde et mødereferat vedrørende dette punkt på mødet. Det kan derfor ikke konkluderes, at Rådet ved at hævde, at et

sådan referat ikke eksisterede, tilsidesatte sagsøgerens ret til at få adgang til dokumenter, som anerkendt ved forordning nr. 1049/2001.

64 Det tredje anbringendes første led bør derfor forkastes.

Det andet led vedrørende Rådets afslag på i mangel af et sådan referat at give sagsøgeren adgang til oplysninger om indholdet af drøftelserne vedrørende det første punkt på dagsordenen ved mødet den 19. december 2003

— Parternes argumenter

65 Sagsøgeren har understreget, at selv om der ifølge Rådet ikke eksisterede et mødereferat for mødet den 19. december 2003 i den forstand, som Kommissionen sigtede til i sin skrivelse af 1. juni 2004, burde Rådet have givet sagsøgeren adgang til oplysningerne om indholdet af de drøftelser, der blev ført under dette møde.

66 Sagsøgeren har for det første gjort gældende, at oplysningerne om indholdet af drøftelserne under mødet burde være blevet registreret i en form, der kunne udleveres, med henblik på at give indhold til retten til aktindsigt, der skal fortolkes som en ret til oplysninger i lyset af gennemsigtighedsprincippet og dommen i sagen Rådet mod Hautala, nævnt i præmis 50 ovenfor, hvor Domstolen udtrykkeligt afviste Rådets argument om, at denne ret kun omhandler aktindsigt i dokumenter og ikke i de oplysninger, der er anført heri.

67 Retten til aktindsigt fortolket som en ret til adgang til oplysninger finder med så meget desto mere vægt anvendelse på området for miljøbeskyttelse i medfør af Århus-konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, der er blevet undertegnet af Fællesskabet. Forslaget til forordning vedrørende konventionens anvendelse på Fællesskabets institutioner — der, således som det blev præciseret under retsmødet, senere er blevet til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6. september 2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT L 264, s. 13) — henviste til forordning nr. 1049/2001 med hensyn til adgang til miljøoplysninger, der er defineret som »alle oplysninger i skriftlig form, i billed- eller lydform, elektronisk eller i en hvilken som helst anden fysisk form«. Det er derfor klart, at forordning nr. 1049/2001 generelt finder anvendelse på oplysninger og ikke blot på dokumenter.

68 Sagsøgeren har for det andet gjort gældende, at for at give retten til adgang til oplysninger, der er sikret ved fællesskabsretten, fuld virkning, skal oplysninger, som en person har en ret til at få adgang til, udleveres i en passende form, og selv om det dokument, hvori oplysningerne er registreret, ikke kan udleveres, skal de pågældende oplysninger redigeres, udskilles, sammenfattes eller omskrives med udgangspunkt i originaldokumentet.

69 Rådet har for det første anført, at der ikke er nogen forpligtelse til at opbevare oplysninger, såsom indholdet af drøftelserne under udvalgets møder, med henblik på at udlevere dem. Sagsøgerens fortolkning af retten til aktindsigt som en ret til oplysninger hviler således på en urigtig læsning af forordning nr. 1049/2001 og af retspraksis.

70 Det fremgår således af bestemmelserne i forordning nr. 1049/2001, navnlig af forordningens titel, dens artikel 2, stk. 3, dens artikel 3, dens artikel 10, stk. 3, og

dens artikel 11 og 14, at forordningen finder anvendelse på eksisterende dokumenter, dvs. dokumenter, som en institution har udarbejdet eller modtaget, og som den er i besiddelse af.

- 71 Ligeledes er det i dommen i sagen Rådet mod Hautala, nævnt i præmis 50 ovenfor, kun spørgsmålet om, hvorvidt der skal gives delvis aktindsigt i et allerede eksisterende dokument, der besvares. Der er ingen holdepunkter i retspraksis for, at institutionerne er forpligtede til at udarbejde et referat af alle de møder, de arrangerer.
- 72 Denne konklusion ændres ikke ved anvendelsen af det princip om adgang til oplysninger på miljøområdet, som sagsøgeren har påberåbt sig på grundlag af Århus-konventionen, da hverken Århus-konventionen eller forordningen vedrørende konventionens anvendelse var trådt i kraft på det tidspunkt, hvor den anfægtede beslutning blev truffet. Desuden omfatter begrebet miljøoplysninger, der er fastsat i konventionen, ikke udvalgets drøftelser på grund af deres mundtlige karakter, og ingen af disse to retsakter pålægger udvalget en forpligtelse til at udarbejde mødereferater vedrørende dets møder.
- 73 I øvrigt følger det af Den Europæiske Ombudsmands afgørelser, at en institution ikke er forpligtet til at fremlægge dokumenter i henhold til forordning nr. 1049/2001, når der ikke eksisterer nogen dokumenter, hvori der vil kunne gives aktindsigt.
- 74 Rådet har for det andet gjort gældende, at mødereferater ikke i modsætning til, hvad sagsøgeren har anført, er dokumenter, hvori der gives et resumé af andre dokumenter, men snarere dokumenter, hvori der gives et resumé af en mundtlig forhandling. Det er derfor med urette, at sagsøgeren har hævdet, at de nødvendige midler til at udarbejde et mødereferat er let tilgængelige for Rådet.

— Rettens bemærkninger

- 75 Der skal for det første henvises til anvendelsesområdet for forordning nr. 1049/2001, som i overensstemmelse med forordningens artikel 2, stk. 3, alene finder anvendelse på »dokumenter, som en institution er i besiddelse af, dvs. dokumenter, som den har udarbejdet eller modtaget«.
- 76 For det andet fremgår det af retspraksis, at der skal sondres mellem begrebet dokument og oplysning. Retten til aktindsigt i institutionernes dokumenter vedrører kun dokumenter og ikke oplysninger forstået på en mere generel måde og indebærer ikke, at institutionerne har pligt til at besvare enhver anmodning om oplysninger fra en borger (jf. analogt Rettens kendelse af 27.10.1999, sag T-106/99, Meyer mod Kommissionen, Sml. II, s. 3273, præmis 35 og 36). Ganske vist fremgår det af dommen i sagen Rådet mod Hautala, nævnt i præmis 50 ovenfor, at Rådets afgørelse 93/731/EF af 20. december 1993 om aktindsigt i Rådets dokumenter (EFT L 340, s. 43), der gik forud for forordning nr. 1049/2001, ikke alene vedrørte de dokumenter, som institutionerne ligger inde med, som sådanne, men også de oplysninger, disse dokumenter indeholder (dommens præmis 23). Imidlertid kan adgangen til oplysningerne i den i dommen omhandlede forstand kun sikres, hvis disse oplysninger fremgår af dokumenterne, hvilket forudsætter, at disse dokumenter findes.
- 77 Da der i det konkrete tilfælde ikke foreligger et mødereferat eller andre dokumenter vedrørende det første punkt på dagsordenen ved udvalgets møde den 19. december 2003, var Rådet ikke forpligtet til at udlevere oplysninger til sagsøgeren vedrørende indholdet af dette punkt på mødet.
- 78 Det følger heraf, at Rådet ikke tilsidesatte sagsøgerens ret til aktindsigt som anerkendt ved forordning nr. 1049/2001 ved at afvise at udlevere oplysninger til

sagsøgeren vedrørende indholdet af drøftelserne om det første punkt på dagsordenen ved mødet den 19. december 2003, idet disse oplysninger ikke fandtes i form af et dokument, der kunne offentliggøres.

- 79 Denne konstatering ændres ikke ved sagsøgerens argumenter om Århus-konventionen eller forslaget til forordning vedrørende konventionens anvendelse i betragtning af, at — som Rådet med rette har understreget — hverken Århus-konventionen eller forordningen vedrørende konventionens anvendelse var trådt i kraft på det tidspunkt, hvor den anfægtede beslutning blev vedtaget.

- 80 Det tredje anbringendes andet led bør følgelig forkastes.

Det tredje led vedrørende Rådets afslag på at give aktindsigt i noterne fra deltagerne ved udvalgets møde den 19. december 2003

— Parternes argumenter

- 81 Sagsøgeren har for det første understreget, at udvalgsmedlemmernes og Kommissionens noter vedrørende drøftelserne i udvalget ikke falder uden for anvendelsesområdet for forordning nr. 1049/2001 og skal af denne grund gøres tilgængelige for offentligheden, medmindre undtagelsen i artikel 4, stk. 3, i forordning nr. 1049/2001 vedrørende interne drøftelser finder anvendelse.
- 82 For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at organisationens anmodning om oplysninger var tilstrækkelig bredt formuleret til at omfatte noterne vedrørende udvalgets drøftelser, og at den strenge fortolkning af begrebet »mødereferat«, som

Kommissionen anlagde, på ingen måde er berettiget. Følgelig burde udvalgsmedlemmers og Kommissionens noter være blevet offentliggjort, da undtagelsen i artikel 4, stk. 3, i forordning nr. 1049/2001, idet der er tale om en undtagelse til en generel forpligtelse, skal gøres til genstand for en streng fortolkning. Desuden har Retten allerede afvist argumentet om, at offentliggørelsen af udvalgenes interne drøftelser nødvendigvis griber ind i deres gnidningsløse forløb og udvalgenes effektivitet.

83 Rådet har anført, at det ikke er bekendt med, om de nationale delegationer eller Kommissionen har udarbejdet interne noter og i hvilken form. Disse noter, der udelukkende er bestemt til den berørte medlemsstats eller Kommissionens interne brug, er ikke blevet udleveret til Rådet. Da Rådet ikke ligger inde med disse noter, falder de følgelig ikke inden for anvendelsesområdet for artikel 2, stk. 3, i forordning nr. 1049/2001.

84 I øvrigt er Rådet af den opfattelse, at sagsøgeren i sin replik i høj grad ændrede sin argumentation med hensyn til klagepunktet vedrørende organisationens begæring om aktindsigt i mødereferatet for mødet den 19. december 2003, idet sagsøgeren gjorde gældende, at Rådet havde tilsidesat forordning nr. 1049/2001, fordi det ikke gav sagsøgeren aktindsigt i Kommissionens og medlemsstaternes delegationers interne noter. I denne forbindelse har Rådet understreget, at ifølge retspraksis afgrænser den beslutning, der træffes vedrørende en genfremsat begæring, genstanden for domstolsproceduren. Det fremgår imidlertid af den genfremsatte begæring, at sagsøgeren ikke anmodede Rådet om at få aktindsigt i Kommissionens og medlemsstaternes delegationers interne noter. Idet Rådet ikke gav afslag på aktindsigt i disse dokumenter i den anfægtede beslutning, er det ikke forpligtet til at udtale sig om sagsøgerens argumenter på dette punkt.

— Rettens bemærkninger

85 Det må konstateres, at sagsøgeren ikke i de to skrivelser, der ligger til grund for den anfægtede beslutning, anmodede Rådet om aktindsigt i noterne fra deltagerne i

mødet den 19. december 2003. Den anfægtede beslutning vedrører derfor ikke aktindsigt i noterne fra deltagerne i mødet den 19. december 2003. Eftersom Fællesskabets retsinstanser, når de forelægges et søgsmål med påstand om annullation af en rådsbeslutning, hvorved der er givet afslag på aktindsigt, i overensstemmelse med artikel 230 EF efterprøver lovligheden af denne beslutning alene, og eftersom den anfægtede beslutning ikke er truffet på foranledning af en begæring om aktindsigt i Kommissionens og medlemsstaternes delegationers interne noter, kan der følgelig ikke gives medhold i sagsøgerens argumenter vedrørende aktindsigt i disse noter.

- 86 Selv hvis det måtte antages, at sagsøgerens begæring skulle fortolkes således, at den også omfattede aktindsigt i Kommissionens og medlemsstaternes delegationers interne noter, kunne disse noter under alle omstændigheder ikke udleveres af Rådet i medfør af forordning nr. 1049/2001, da det hverken er i besiddelse af dem eller har modtaget dem i overensstemmelse med forordningens artikel 2, stk. 3.
- 87 Følgelig bør det tredje anbringendes tredje led samt dette anbringende i dets helhed forkastes.
- 88 Det følger af alt det ovenfor anførte, at Rådet bør frifindes.

Sagens omkostninger

- 89 I henhold til artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da sagsøgeren har tabt sagen, bør det pålægges denne at bære sine egne omkostninger og at betale Rådets omkostninger i overensstemmelse med dets påstand herom.

- 90 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 4, første afsnit, bærer de institutioner, der er indtrådt i en sag, deres egne omkostninger. Kommissionen bør derfor bære sine egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Fjerde Afdeling)

- 1) **Rådet for Den Europæiske Union frifindes.**
- 2) **Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler Rådets omkostninger.**
- 3) **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sine egne omkostninger.**

Legal

Wiszniewska-Białecka Moavero Milanesi

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 25. april 2007.

E. Coulon

H. Legal

Justitssekretær

Afdelingsformand